

[Indenrigsministeren.]

nerelle muligheder for justeringer hen ad vejen. Det er netop derfor, det skal være en rammelov, idet det giver os muligheder for af fastsætte retningslinjer, som er i pagt med tiden, uden at vi skal foretage lovændringer.

Fru Kristine Heltberg var videre inde på, at der kun var tale om børn i den undervisningspligtige alder og børnehaveklasserne, og mente, at man burde have flere med. Nu vedrører lovforslaget altså skolelægeordningen, og alene af den grund kan man ikke tage andre med, men jeg erkender blankt, at der også er et problem med hensyn til de mindre børn. Hvor vidt man skal gå i så henseende, kan vi få lejlighed til at drøfte i forbindelse med senere lovforslag i givet fald.

Ole Vig Jensen: Jeg har tre små bemærkninger til indenrigsministeren. For det første vil jeg nødig give anledning til, at ministerens velvilje skulle drages i tvivl. Jeg er ganske sikker på, at den er sikkert altid til stede. Når jeg omtalte det, var det, fordi der her foreslås en udpræget rammelov med meget få bestemmelser i selve loven — og der var også andre af ordførerne, der var inde på det — og derfor må det i folketingsudvalget være meget vigtigt, at vi ved, hvad denne bekendtgørelse vil komme til at indeholde. Derfor kunne man tænke sig, at netop i dette tilfælde ville det være værdifuldt, om vi i høj grad kunne trække på indenrigsministeren i dette arbejde.

Med hensyn til det andet spørgsmål, som gjaldt den mere generelle lægesituation, er jeg da enig med ministeren i, at dette lovforslag ikke kan bære en debat om det, men jeg bemærkede også, at ministeren sagde, at han i høj grad var opmærksom på det problem, der eksisterer ude i kommunerne, og det er jeg i og for sig tilfreds med, for så mener jeg, at vi kan se på skolelægeordningen i sammenhæng med den generelle situation.

Det sidste spørgsmål drejede sig om, om disse lægehuse kunne gå hen og blive små sygehuse, hvilket vi altså ikke skal debattere her, men jeg vil bare sige, at det var måske i virkeligheden en udvej, hvis det bare blev administreret ordentligt.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg må indrømme, at jeg havde nu heller ikke mistænkt hr. Ole Vig Jensen for noget stygt. Det er ikke et hemmeligt lovforslag, der foreligger til behandling, og alle de oplysninger, som udvalget ønsker — og specielt oplysninger om de generelle retningslinjer — skal man få.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner.

(Lovforslaget (nr. 151) findes i tillæg A, sp. 2497, fremsættelsen i tidenden sp. 3021).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: Det foreliggende lovforslag om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner er en konsekvens af, at de love, der hidtil har dannet grundlag for justeringen af den kommunale inddeling, fra 1. april 1972 har udtømt deres retsvirkninger.

Selv om det i princippet er fastslået af såvel regeringen som de kommunale organisationer, at den nuværende kommunestruktur ligger fast, bortset fra det store hovedstadsområde, kan man ikke se bort fra den mulighed, at såvel mindre justeringer som mere væsentlige ændringer kan vise sig at være påkrævede. Det er en omstændighed, man havde forudset, og af samme grund er der i loven af 25. marts 1970 indføjet en bestemmelse om, at et lovforslag af det her omhandlede indhold skulle fremsættes i indværende folketingsår.

I lovforslagets første paragraf er fastlagt de principper, hvorefter ændringer kan ske i